RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/020 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2005.0297 (014.05)

ingediend door:

hierna te noemen ‘klaagster’,

tegen:

hierna te noemen ‘verzekeraar’.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 9 september 1997 is klaagster een verkeersongeval overkomen waarbij betrokken was een bij verzekeraar tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid verzekerd motorrijtuig. Verzekeraar heeft de aansprakelijkheid voor dit ongeval erkend.

De klacht

Klaagster heeft de navolgende klachten over de wijze waarop verzekeraar de door haar geleden schade als gevolg van het verkeersongeval afhandelt.
1. Ondanks de op verzoek van klaagsters advocaat door het Nederlands Rekencentrum Letselschade opgestelde letselschadeberekening ex artikel 6:107 BW van 22 juli 2004 - volgens welke het door klaagster geleden verlies aan verdienvermogen tot en met 2004€ 89.626,31 bedraagt - laat verzekeraar zich niet over het berekende gemis aan verdienvermogen uit, terwijl evenmin bevoorschot wordt.
2. De kosten buiten rechte, waaronder de kosten van de in onderling overleg met verzekeraar ingeschakelde arbeidsdeskundige, worden niet, althans onvoldoende bevoorschot.

Het standpunt van verzekeraar

Klaagster stelt als gevolg van het haar overkomen ongeval een whiplashtrauma te hebben opgelopen. Neurologisch zijn er geen objectieve afwijkingen vastgesteld. De centrale vraag is of het ongeval arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt. Bovendien bestaat tussen partijen discussie over de vraag of

klaagster haar resterende verdiencapaciteit maximaal (heeft) benut. Door klaagsters advocaat is op eigen initiatief een arbeidsdeskundige ingeschakeld.

Op 20 januari 2005 heeft de advocaat van verzekeraar klaagsters advocaat een faxbericht gestuurd waarin aanvullende informatie wordt gevraagd om verzekeraar in staat te stellen om de uitgangspunten die als basis voor de letselschadeberekening dienen, te beoordelen. Dit betekent dat op het moment dat klaagster de klacht indiende (22 februari 2005) verzekeraar wel degelijk had gereageerd.

Verzekeraar heeft klaagster aan voorschotten totaal € 91.966,24 betaald tegenover diverse claims tot 1 januari 2005 ter grootte van € 129.296,94, waarvan € 125.055,- aan verlies van verdienvermogen. De reden dat verzekeraar niet alle gevorderde bedragen heeft vergoed, houdt verband met het geschil tussen verzekeraar en klaagster over de mate van arbeidsongeschiktheid en de benutting van de resterende verdiencapaciteit. Daarnaast is klaagsters advocaat bij de berekening van het gemiste inkomen uitgegaan van een te hoog salaris voor de oorspronkelijke functie van klaagster als productieleider.

Met betrekking tot de kosten buiten rechte heeft verzekeraar een bedrag ad totaal € 22.146,71 vergoed, terwijl klaagsters advocaat totaal € 29.376,33 aan buitengerechtelijke kosten heeft gevorderd. De reden dat verzekeraar niet alle gevorderde buitengerechtelijke kosten heeft vergoed, houdt verband met het feit dat de onderhavige kwestie al lang afgewikkeld had kunnen worden. Klaagsters advocaat vaart helaas een eigen koers en het is verzekeraar ondanks vele pogingen niet gelukt tot een schikking te komen. Vergoeding van buitengerechtelijke kosten ex. artikel 6:96 BW mag worden getoetst aan de redelijkheid met betrekking tot de hoogte van de kosten in relatie tot de noodzakelijke werkzaamheden. Alhoewel klaagsters advocaat een zekere mate van vrijheid heeft om te bepalen hoe hij zijn claim formuleert en welke activiteiten daarvoor noodzakelijk zijn, betekent zulks niet dat hij zonder enig overleg een volledig eigen koers mag varen, eigen deskundigen mag inschakelen, zelf het moment mag bepalen dat hij enige activiteit ontplooit en tegelijk erop mag vertrouwen dat al zijn declaraties zonder enige terughoudendheid worden betaald, zeker als evenmin duidelijk is op welk moment, welk einddoel wordt nagestreefd.

Nu klaagster haar klacht tegen verzekeraar heeft doorgezet, gaat verzekeraar ervan uit dat klaagster een eerder door hem gedaan schikkingsvoorstel heeft verworpen. Verzekeraar rest dan in deze reeds acht jaar lopende zaak niets anders dan een eenzijdige afwikkeling. Verzekeraar heeft met de door hem reeds gedane betalingen alle schade als gevolg van het verkeersongeval ruimschoots vergoed. Verzekeraar is teleurgesteld over de handelwijze van klaagsters advocaat.

Het commentaar van klaagster

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klaagster haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het oordeel van de Raad

1. Klaagster verwijt verzekeraar in de eerste plaats dat hij zich op het moment van het indienen van de klacht op 14 januari 2005 (verzekeraar wekt in zijn verweer ten onrechte

de indruk dat klager zich voor het eerst op 22 februari 2005 tot de Raad heeft gewend) nog niet concreet had uitgelaten over de door het Nederlands Rekencentrum Letselschade opgestelde letselschadeberekening van 22 juli 2004.
2. Uit de aan de Raad overgelegde stukken volgt dat klaagsters advocaat deze letselschadeberekening op 2 september 2004 aan de advocaat van verzekeraar heeft verzonden en dat de advocaat van verzekeraar bij faxbericht van 20 januari 2005 klaagsters advocaat aanvullende informatie heeft gevraagd om de uitgangspunten die als basis voor de letselschadeberekening dienden, te beoordelen. De Raad is van oordeel dat de vertraging is te betreuren maar dat niet sprake is van een zodanige trage behandeling dat verzekeraar daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad. De Raad neemt hierbij mede in aanmerking dat de advocaat van verzekeraar in genoemde periode wegens ziekte was uitgevallen waardoor een kantoorgenoot zich in het dossier heeft moeten inwerken. In zoverre is de klacht ongegrond.
3. Voorts beklaagt klaagster zich over de onvoldoende bevoorschotting van het verlies aan verdienvermogen en van de kosten buiten rechte, waaronder de kosten van de in onderling overleg ingeschakelde arbeidsdeskundige.
4. Klaagster heeft in haar commentaar niet de juistheid bestreden van de opgave door verzekeraar in zijn verweerschrift van door hem betaalde voorschotten op de door klaagster geleden schade en op de buitengerechtelijke kosten, zodat de Raad van de juistheid van deze opgave zal uitgaan. Blijkens de opgave van verzekeraar heeft hij aan voorschotten onder algemene titel een bedrag van € 91.966,24 en aan voorschotten op de buitengerechtelijke kosten een bedrag van € 22.146,71 betaald. Verzekeraar heeft voorts onweersproken aangevoerd dat door klaagsters advocaat tot 1 januari 2005 totaal een bedrag ad € 129.296,94 aan schade is geclaimd, waarvan € 125.055,- aan verlies van verdienvermogen, en totaal € 29.376,33 aan buitengerechtelijke kosten.
5. Hetgeen verzekeraar blijkens zijn opgave heeft betaald als voorschotten op de door klaagster geleden schade komt de Raad op grond van de door partijen overgelegde stukken niet onverdedigbaar voor. Daarbij neemt de Raad mede in aanmerking dat het door klaagster geleden verlies aan verdienvermogen volgens de letselschadeberekening tot en met 2004 € 89.626,31 bedraagt en tussen partijen nog onenigheid bestaat over onder meer de mate van arbeidsongeschiktheid en de benutting van de resterende verdiencapaciteit.
6. Gelet op de omstandigheden van het geval, voorzover blijkend uit de door partijen overgelegde stukken, acht de Raad voorts niet onverdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat hij voorshands, in afwachting van een definitieve regeling, kan volstaan een bedrag van € 22.146,71 als voorschot uit te keren op het tot dat moment door de advocaat van klaagster totaal gevorderde bedrag aan buitengerechtelijke kosten van € 29.376,33. Voorzover klaagster verzekeraar verwijt dat hij niet de kosten van de in onderling overleg ingeschakelde arbeidsdeskundige heeft betaald - welke kosten in voornoemd bedrag ad € 29.376,33 zijn opgenomen - merkt de Raad op dat, nu verzekeraar heeft ontkend dat de arbeidsdeskundige in onderling overleg is ingeschakeld en hiervan uit de overgelegde stukken ook niet is gebleken, de Raad in het kader van de onderhavige tuchtrechtelijke procedure niet kan vaststellen of van dit één en ander sprake is geweest. Ook in zoverre is de klacht ongegrond.
7. De slotsom van hetgeen hiervoor is overwogen is dat de klacht in al zijn onderdelen ongegrond moet worden verklaard.

2006/020 Mo

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 6 maart 2006 door mr. B. Sluijters, voorzitter, mr. R.J. Verschoof en dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. B. Sluijters)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)